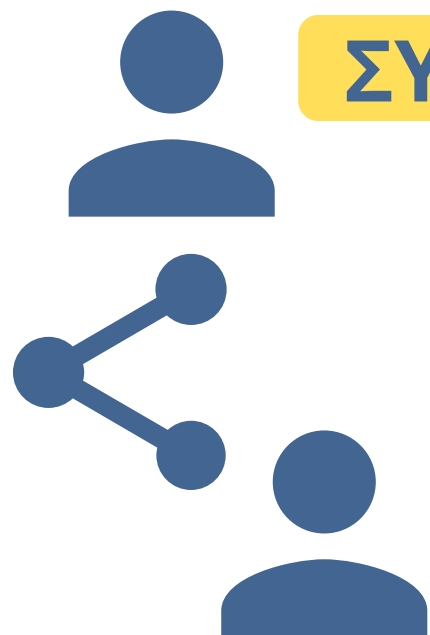

Παρεμβάσεις για τη βελτίωση της λειτουργικότητας στην εγκεφαλική παράλυση Ενδυναμώνοντας τα παιδιά και τις οικογένειες

Κατευθυντήριες οδηγίες για κλινικούς που εργάζονται με παιδιά και νέους με ΕΠ

Οι κλινικοί που εργάζονται με παιδιά και νέους με εγκεφαλική παράλυση είναι σημαντικό να λαμβάνουν υπόψη τις εξατομικευμένες ανάγκες και προτιμήσεις τους και να συνδέονται με τις οικογένειές τους, ενδυναμώνοντάς τες στο να αισθάνονται ότι έχουν τις δεξιότητες και τις γνώσεις για να υποστηρίξουν το παιδί τους.

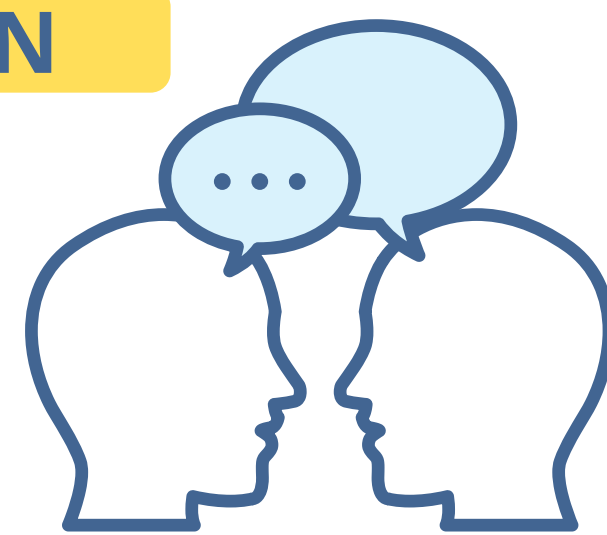

ΣΥΝΔΕΣΗ

Η δημιουργία μιας σχέσης συνεργασίας με τα παιδιά και τις οικογένειές τους είναι το κλειδί για αποτελεσματική παρέμβαση. Οι οικογένειες γνωρίζουν το παιδί τους καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον και θα πρέπει να θεωρούνται ως οι ειδικοί στη φροντίδα του. Οι οικογένειες είναι πιθανότερο να ακολουθήσουν τις κλινικές συστάσεις και το παιδί να οδηγηθεί σε καλύτερα αποτελέσματα όταν οι κλινικοί λαμβάνουν υπόψη και κατανοούν τις εξατομικευμένες ανάγκες και προτιμήσεις τους, οικοδομώντας μια ισχυρή σχέση συνεργασίας.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΓΝΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Οι κλινικοί οφείλουν να παρέχουν εξαρχής στα παιδιά και τις οικογένειες τους ενημερωμένα ερευνητικά δεδομένα και επιλογές παρέμβασης ούτως ώστε να μπορέσουν να λάβουν εμπειριστατωμένες αποφάσεις σχετικά με το ποιά παρέμβαση τους ταιριάζει καλύτερα. Παρεμβάσεις που η έρευνα δείχνει ότι δεν είναι κατάλληλες για το παιδί, με βάση την ηλικία, την ικανότητα ή τη διάγνωσή του θα πρέπει να αποθαρρύνονται, όπως και παρεμβάσεις που έχουν αποδειχθεί αναποτελεσματικές.

Οι οικογένειες μικρότερων παιδιών μπορεί να εκτιμήσουν πληροφορίες σχετικά με την αναπτυξιακή και προγνωστική πορεία παιδιών με εγκεφαλική παράλυση. Αυτές οι πληροφορίες πρέπει να παρέχονται χρησιμοποιώντας θετική φρασεολογία που να εστιάζει στις δυνατότητες του παιδιού.

Ο όγκος των πληροφοριών μπορεί να είναι υπερβολικός για ορισμένες οικογένειες. Συνιστάται προσαρμογή ανάλογα με αυτό που ταιριάζει εξατομικευμένα στο παιδί και την οικογένειά του.

ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ/ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟ-ΕΞΑΣΚΗΣΗΣ

Η εξάσκηση στο σπίτι φαίνεται να είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για την επίτευξη των λειτουργικών στόχων όταν οι γονείς εκπαιδεύονται και τους παρέχεται διαρκής υποστήριξη. Οι κλινικοί πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι οικογένειες είναι εξοικειωμένες με την εξάσκηση των στόχων έξω από το θεραπευτικό πλαίσιο και να τους παρέχουν βοήθεια όσον αφορά στην πρόσβαση σε οποιεσδήποτε υπηρεσίες και εξοπλισμό χρειάζονται. Οι κλινικοί μπορούν να λειτουργούν καθοδηγητικά και να εμπυχώνουν τα παιδιά και τις οικογένειές τους ώστε να νιώθουν πως μπορούν να αντιμετωπίσουν νέες προκλήσεις και να πετύχουν νέους στόχους, χωρίς να χρειάζεται απαραίτητα να βασιστούν σε έναν κλινικό για να υποστηρίξει τη διαδικασία αυτή.

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΤΙΣ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ

Η παρέμβαση πρέπει να εστιάζει στην άμεση εξάσκηση των λειτουργικών στόχων του παιδιού. Πρέπει να δημιουργείται ένα πλάνο σε συνεργασία με το παιδί και την οικογένειά του για το πώς και πότε πρέπει να γίνεται η εξάσκηση, ώστε να εξασφαλιστεί ότι το πλάνο είναι εφικτό και αποδεκτό. Η συχνότητα της εξάσκησης που χρειάζεται ποικίλει και εξαρτάται από το παιδί και την πολυπλοκότητα των στόχων.

Οι παρεμβάσεις πρέπει να είναι διασκεδαστικές, να δίνουν κίνητρο στο παιδί και να είναι αρκετά απαιτητικές ώστε το παιδί να βελτιώνεται. Οι παρεμβάσεις που είναι επίπονες και δυσάρεστες πρέπει να τροποποιούνται και να εξετάζονται εναλλακτικές παρεμβάσεις.

Translation to Greek: Lalechou, N & Lamari, M